ПРОЕКТ!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

(обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; доп. бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г., в сила от 1.07.2009, изм., бр. 82 от 2009, изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010, бр. 99 от 2009 г., в сила от 1.01.2010, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010, доп., бр. 49 от 2010 г., в сила от 1.07.2010 г., изм. и доп., бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм. и доп., бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.)

§ 1. В чл. 14 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 накрая се добавя „и на доходите от друга стопанска дейност по чл. 29а”.

2. В ал. 2 накрая се добавя „и доходите от друга стопанска дейност по чл. 29а”.

§ 2. В чл. 21, т. 2 думите „за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец” се заличават.

§ 3. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) В облагаемия доход по ал. 1 не се включват доходи, които са участвали при формиране на облагаем доход по реда на чл. 26 за предходни данъчни години.”

§ 4. Създава се чл. 29а:

„Облагане на доходи от стопанска дейност на физически лица, регистрирани като земеделски производители и тютюнопроизводители

Чл. 29а. (1) Облагаемият доход от стопанска дейност на физически лица, регистрирани като земеделски производители и тютюнопроизводители, които са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност, се определя по реда на чл. 26 и се облага с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година физическото лице се регистрира или дерегистрира по Закона за данък върху добавената

стойност, доходът от стопанската дейност се облага по реда на ал.1 за цялата данъчна година. Авансово удържаният и/или внесен данък до датата на регистрацията се приспада при определяне на авансовите вноски по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) Физическите лица, регистрирани като земеделски производители и тютюнопроизводители, които не са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност, могат да изберат доходът от стопанската им дейност да се облага по реда на ал. 1.

(4) Лицата упражняват правото си на избор по ал. 3 в годишната данъчна декларация по чл. 50.

(5) Лицата, избрали реда за облагане по ал. 3, прилагат този ред за срок не по-кратък от 5 последователни данъчни години.

(6) Лицата по ал. 1 и 3 водят счетоводство при спазване на изискванията на Закона за счетоводството. Годишните финансови отчети на лицата по ал.1 и 3, които не подлежат на задължителен независим финансов одит и на които размерът на нетните приходи от продажби за текущата година не надхвърля 100 000 лв., могат да се състоят само от отчет за приходите и разходите и не подлежат на публикуване.

(7) В случаите по ал. 1 и 3 в облагаемия доход по чл. 26, ал. 1 не се включва финансовият резултат за доходи, които съгласно чл. 11 са придобити през данъчни години, предхождащи данъчната година, от която започва облагането на доходите с данък по чл. 14, ал. 2, и за които приходът възниква и следва да се начисли в периода на облагане със същия данък.

(8) В случаите по ал. 1 и 3 в облагаемия доход по чл. 26, ал. 1 се включва финансовият резултат за доходи, които съгласно чл. 11 са придобити през периода на облагане с данък по чл. 14, ал. 2, и които не са участвали при определяне на годишната данъчна основа за данъчни години, предхождащи данъчната година, от която започва облагането на доходите със същия данък.

(9) При преминаване от облагане с данък по чл. 14, ал.2 към облагане с данък по чл. 14, ал. 1 се преустановява пренасянето на загуби по чл. 26, ал. 3 и активите, заведени в счетоводството, се смятат за реализирани по пазарни цени.”

§ 5. В чл. 43, ал. 8 след думите „едноличните търговци” се добавя „както и физическите лица в случаите по чл. 29а”.

§ 6. В чл. 47 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „за едноличните търговци” се заличават.
2. В текста след думите „едноличните търговци” се добавя „както и физическите лица в случаите по чл. 29а”.

§ 7. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „като едноличен търговец” се добавя „както и за доходите от стопанска дейност на физическите лица по чл. 29а”.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Надвнесеният за данъчната година данък по чл.14, ал.2 може да се приспада от следващи авансови и годишни вноски за този данък, дължим от едноличния търговец или от физическото лице в случаите по чл. 29а. За направомерно приспаднат данък се дължат лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.”

§ 8. В чл. 50, ал. 7 след думите „едноличните търговци” се добавя „както и физическите лица в случаите по чл.29а”

§ 9. В чл. 51, ал. 1 след думите „едноличните търговци” се добавя „както и физическите лица в случаите по чл.29а”

§ 10. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т.56:

„56. „Доход от стопанска дейност на физически лица” за целите на чл.29а е доходът от дейността за производство на преработени или непреработени продукти от селско стопанство, с изключение на доходите от производство на декоративна растителност, на физическите лица, регистрирани като земеделски производители и тютюнопроизводители, които не са търговци по смисъла на Търговския закон.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 11. Доходите от дейността на физическите лица, регистрирани като земеделски производители и тютюнопроизводители, включително извършващите дейност като еднолични търговци, за производство на непреработена растителна и животинска продукция, с изключение доходите от производство на декоративна растителност, изплатени през 2010 г. под формата на държавни помощи, подпомагане и субсидии от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския фонд за развитие на селските райони и държавния бюджет, не се включват в облагаемия доход по чл. 29 и чл. 26 и не подлежат на облагане с данък, когато са за 2009 г. или предходен период. Тези доходи се декларират в годишната данъчна декларация по чл. 50 за 2010 г., като в Приложение 3 и 3а, Част 1, Таблица 1 се посочват с код 10.

§ 12. В Закона за корпоративното подоходно облагане (Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г., изм. и доп., бр. 52 от 2007 г., доп., бр. 108 от 2007 г., изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г., изм., бр. 35 от 2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.), в чл.2, ал.1, т.3 след думите „едноличните търговци" се добавя „и физическите лица в случаите по чл.29а, ал. 1 и 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица".

§ 13. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (Обн. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.33 от 21 Април 2006г., изм. ДВ. бр.34 от 25 Април 2006г., изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.63 от 4 Август 2006г., изм. ДВ. бр.73 от 5 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.86 от 24 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.95 от 24 Ноември 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.57 от 13 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.36 от 4 Април 2008г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.41 от 2 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.101 от 28 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.14 от 15 Февруари 2011г.) в чл. 191 се създават ал. 6 и 7:

„(6) Алинея 2 не се прилага при наложени предварителни обезпечителни мерки.

(7) Сроковете по ал. 2 не текат в следните случаи:

1. когато изпълнението на акта или производството по принудително изпълнение е спряно - до отпадане на основанието за спиране;

2. при дадено разрешение за отсрочване или разсрочване на публични задължения - за срока на отсрочването или разсрочването, или до започване на принудително изпълнение в случаите по чл.183, ал.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. при постъпило искане за нова или контролна оценка по чл.236 - до влизане в сила на оценката;

4. при обжалване на извършена продажба по чл. 256 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс - до влизане в сила на решението на административния или съдебен орган."

§ 14. Сроковете по чл. 191, ал. 2 и чл. 193, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс започват да текат от 1 януари 2011г. спрямо наложени обезпечителни мерки или неприключилите производства

по реализация на имущество по чл. 191, ал. 1, както и в случаите по чл. 193, ал. 1 когато спрямо имущество са наложени обезпечителни мерки или са започнати производства по принудително изпълнение и съответно е открито производство по несъстоятелност преди тази дата.

§ 15. В Закона за местните данъци и такси (Обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г., изм. и доп., бр. 71 от 1998 г., изм., бр. 83 от 1998 г., изм. и доп., бр. 105 от 1998 г., бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 103 от 1999 г., изм. и доп., бр. 34 от 2000 г., бр. 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 28 от 2002 г., изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 56 от 2002 г., бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 84 от 2003 г., изм. и доп., бр. 112 от 2003 г., бр. 6 от 2004 г., доп., бр. 18 от 2004 г., изм., бр. 36 от 2004 г., доп., бр. 70 от 2004 г., изм. и доп., бр. 106 от 2004 г., бр. 87 от 2005 г., изм., бр. 94 от 2005 г., изм. и доп., бр. 100 от 2005 г., бр. 103 от 2005 г., бр. 105 от 2005 г., изм., бр. 30 от 2006 г., изм. и доп., бр. 36 от 2006 г., бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 55 от 2007 г., изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 70 от 2008 г., изм. и доп., бр. 105 от 2008 г., доп., бр. 12 от 2009 г., изм., бр. 19 от 2009 г., доп., бр. 41 от 2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., доп., бр. 19 от 2011 г.) в § 26 от преходните и заключителни разпоредби към закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) се създава ал. 4:

„(4) В случай че в срока по ал. 1 общинският съвет не е определил размерите на туристическия данък, за 2011 г. се прилагат размерите, посочени в ал. 2.”

§ 16. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г.

Вносители:

МОТИВИ
към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица

1. С измененията и допълненията на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) се цели постигането на по-справедливо данъчно облагане на земеделските производители, предвид социалната значимост на отрасъла, експортната насоченост на някои подотрасли в него, като например тютюнопроизводството и пчеларството, както и привеждането на законовите разпоредби в съответствие с процеса на изготвяне на европейските стратегии в областта на селското стопанство.

Земеделските производители – физически лица подлежат на облагане за техните доходи, като формират данъчна основа след признаване на нормативно посочени разходи в размер на 60 или 40 на сто в зависимост от конкретната дейност (производство на преработена или непреработена селскостопанска продукция) и статута на лицата (регистрирани или нерегистрирани земеделски производители). Този ред на облагане е в сила от 01 януари 2010 г. след отмяната на чл. 13, ал. 3 от ЗДДФЛ, в който се регламентираше освобождаването от облагане на доходите на физическите лица, регистрирани като земеделски производители, включително едноличните търговци, за производството на непреработена растителна и животинска продукция. С предлаганите изменения и допълнения на Закона се създава възможност земеделските производители и тютюнопроизводители да приспадат от доходите си реално извършените от тях разходи. Предложено е новият ред на облагане да се прилага задължително за доходите на физическите лица, регистрирани за целите на ДДС и по избор за доходите на останалите земеделски производители.

Законопроектът въвежда и задължение за водене на счетоводна отчетност. С цел облекчаване счетоводната отчетност е предложено да се даде възможност на физическите лица земеделски производители да съставят годишен финансов отчет, който се състои само от ОПР и не се публикува, когато лицата не подлежат на задължителен независим финансов одит и размерът на нетните приходи от продажби не надвишават 100 хил. лв. По този начин лицата ще водят максимално облекчена отчетност, позволяваща определянето размера на дължимия данък.

С предложения проект на закон за изменение и допълнение на ЗДДФЛ е предложено държавните помощи и субсидии по програми от Европейския фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за гарантиране на земеделието за 2009 г, да не се третират през 2010 г. като доход, който подлежи на облагане на регистрираните земеделски производители. Спецификата на схемите, по които се извършва изплащането на субсидиите е такава, че част от отпуснатите средства за 2009 г. се превеждат на лицата от фондовете през следващата – 2010 г. От друга страна съответно с принципа на облагане в ЗДДФЛ доходът се счита за придобит в деня на получаването му, т. е. субсидията се приема за

доход, получен през 2010 г. В резултат, се стига до неравностойно третиране на плащанията за 2009 г. – получените през 2009 г. са необлагаеми, а тези, изплатени през 2010 г. облагаеми, което води до несправедливо и некоректно данъчно облагане.

2. Предложените изменения в ДОПК са обусловени от необходимостта за спешни законодателни промени във връзка с направените промени и допълнения в чл. 191 и чл. 193 в ДОПК с § 24 на Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Търговския закон, обн. ДВ. бр. 101 от 28.12.2010г.

Предвидената в чл. 191, ал. 2 от ДОПК възможност всеки кредитор да поиска изпълнение върху обезпеченото имущество, както и при започнато производство по принудително изпълнение, без да се отчетат някои особености при налагането на обезпечителните мерки и продължителността на самото универсално производство по принудително изпълнение за събиране на публичните вземания, ще доведе до сериозни затруднения в дейността на приходната агенция и почти до невъзможност за реализиране на самото изпълнение. **За това е необходимо законодателят да предвиди изключения, при които сроковете, определени в чл. 191, ал. 2 да не се прилагат.**

Мотиви за нова ал. 6 на чл. 191:

С цел да се гарантира събирането на публичните вземания и за да се предотврати разпореждането с активи/имущество от страна на задължените лица, законодателят е уредил възможността преди установяване на публичното вземане, да се наложат обезпечителни мерки. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда (не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство) по реда на ал. 5.

Предвид сроковете, предвидени за извършване на ревизия се констатира, че до пристъпване към реализация на обезпеченото имущество по реда на ДОПК е възможно да е изминал срок по-дълъг от 12 месеца. В тази връзка предлагаме нова алинея 6 на чл. 191, в която да е изрично уредено, че сроковете по ал. 2 не се прилагат при наложени предварителни обезпечителни мерки.

Мотиви за нова ал. 7 на чл. 191:

- В ДОПК се предвижда изключение от правилото, че обжалването спира изпълнението на акта. В чл.153, ал.1 от ДОПК е уредена възможност при обжалване на ревизионен акт по административен ред, решаващият орган да спре изпълнението, като задължи публичният изпълнител да

наложи обезпечителни мерки върху имуществото, предложено като обезпечение. Същата възможност е предвидена и в чл.157 от ДОПК при съдебно обжалване на ревизионния акт.

След съпоставяне на срока, предвиден в новата ал.2 на чл.191 от ДОПК с продължителността на производството по обжалване на ревизионния акт се констатира, че до започване на реализация на обезпеченото имущество е възможно да е изминал срок по-дълъг от 12 месеца.

- Съгласно чл. 183, ал. 2, т. 4 необходимо условие, за да се допусне разсрочване и отсрочване на публични задължения е представянето на обезпечение, чийто минимален размер покрива размера на главницата и лихвите на дълга за периода на действие на разрешението.

При съпоставка на срока, предвиден в новата ал. 2 на чл. 191 от ДОПК със сроковете, за които може да се разсрочи и отсрочи публично задължение (съгласно чл.184, ал.1, т.3 от ДОПК е възможно за повече от две години), се установява, че при отмяна на даденото разрешение и съответно пристъпването към принудително събиране по реда на ДОПК, е възможно да е изминал срок по-дълъг от 12 месеца.

- В хода на изпълнителното производство е предвидена възможност за обжалване на оценката на имуществото, определена от публичния изпълнител. Длъжникът или взискателят може да поискат от изпълнителния директор на НАП възлагане на нова оценка, а при определени хипотези - контролна оценка. Заключението на оценителите при контролната оценка може да бъде оспорвано пред административния съд (чл.236 от ДОПК).

Оспорването на оценката на имуществото, определена от публичния изпълнител, е обективна предпоставка за забавяне продажбата на имуществото на длъжника, съотв. сроковете, предвидени в чл. 191 от ДОПК е възможно да изтекат преди пристъпване към продажба на имуществото по реда на ДОПК.

- В чл. 256 от ДОПК е предвидена възможност извършената продажба чрез търг да бъде обжалвана от участник в търга при определени условия, при което публичният изпълнител не издава постановление за възлагане т.е. производството се спира. В тази връзка се предлага нова ал.7, съгласно която сроковете по ал. 2 не текат при обжалване на извършена продажба по чл.256 до влизане в сила на решението на административния или съдебен орган .

- Предложената преходна и заключителна разпоредба е обусловена от липсата на изрична уредба, относно действието във времето на приетите норми на чл. 191, ал. 2 и чл. 193, ал. 4 със Закона за изменение и допълнение на Търговския закон, влязъл в сила от 01.01.2011 г. Във връзка с правилното им прилагане е необходимо изрично да бъде уредено действието им спрямо заварените случаи.

3. С предложеното допълнение на § 26 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на закона

за местните данъци и такси(ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) се запълва празнота в закона по отношение на случаите, при които общинските съвети не са определили с наредба размерите на туристическия данък в законоустановения срок (31.01.2011г.). При сега действащата уредба, законът предвижда в тези случаи на забавяне, да се прилагат размерите на местния данък, приложими за предходната година. В случая с туристическия данък обаче, такива размери не съществуват, тъй като самият данък е въведен от 01.01.2011 г. Невъвеждането на предлаганата проекторазпоредба би довело до това, общините, които не са успели да спазят сроковете за определяне размерите на местните данъци, ще бъдат в невъзможност да събират туристически данък за 2011 г.

София, 22.03.2011 г.

Вносители :